

A. S. P. Writer

Iskanje ljubezni

Prolog

V hiši družine modre krvi je učitelj razlagal dekletu zadnje poglavje zgodovine plemičev. Dekle je zaspano poslušalo, čez nekaj časa pa ji je glava padla na mizo. »Alexsandra! Prosim, poslušaj, imava samo še prekletstvo in tradicije tvoje družine Leone. Nato imaš še zadnjo uro treninga z Energijo!« je učitelj pokaral deklico, ki je zakinkala pri pouku. Alexsandra je dvignila glavo in se zbrala. »Kot sem že rekel, ima vsaka modra družina nekakšno posebnost ali prekletstvo. Tvoja družina je, kot veš, obsojena na spreminjanje v žival. Ko član družine dopolni 15 let, se začne spreminjati. Vsak član družine ima drugačno srce in tako tudi drugačno živalsko obliko. V enem letu se popolnoma spremenijo v živali. Popolnoma spremenjeni prevzamejo tudi življenjsko dobo živali, v katero se spremenijo. Če postaneš muha enodnevnica, boš ob koncu svojega 16. rojstnega dne umrl. Ali metulj, umrl bi ob koncu poletja. Med tisočletji takšnega trpljenja so tvoji predniki iznašli način, kako preprečiti popolno preobrazbo. Na 15. rojstni dan morajo prekleti s svojo sorodno dušo preklicati prekletstvo. Če se preklic ne zgodi točno ob polnoči 15. rojstnega dne, se sprememba začne in ko se ta preklic zgodi, vse spremembe ostanejo. Recimo, pogledva, kaj se je zgodilo tvojemu očetu. Bil je na potovanju z ladjo, ko se je zgodil brodolom. Po brodolomu se je sprememba začela pojavljati. Ko se je ponovno srečal s svojo ljubo, tvojo materjo, se je že napol spremenil v žabo. Tvoja mati je vedela, da se bo začel spreminjati v žabo, kajti bila je iz družine slikarjev src in je videla podobo živali v njegovem srcu. Ko je ustavila spremembo, je tvoj oče že imel žabjo glavo in dva žabja

kraka. Predniki so ugotovili, da ljubezen nastane nepredvidljivo, a so se tudi naučili, kako izbrati popolnega partnerja za svoje otroke. To je ena izmed tradicij tvoje hiše. Otroke že ob rojstvu zaročijo s popolnim partnerjem. Kot tudi ...« je predaval učitelj, ko ga je zmotil trušč.

Ozrl se je okoli sebe in videl, da Alexsandra vstaja s tal. Ob presenečenju ob novici, da vse otroke zaročijo ob rojstvu, je padla s stola. »Oprostite učitelj! Kako mislite, da vse otroke ob rojstvu zaročijo s popolnim partnerjem?« je zgroženo povprašala. Učitelj jo je pogledal in ugotovil, da zares ni vedela, zato ji je razložil. »Vidiš, iz drugih modrih družin je polno otrok, ki vse življenje iščejo popolnega partnerja in vsi hodijo k umetnikom, ki vidijo srca, po pomoč. Ti imaš srečo, da je tvoja mati iz družine teh umetnikov in je pogledala v tvoje srce. Ampak tvoje srce je nenavadno! Tvoja mati ga je videla le za trenutek, potem pa kot da bi izginilo, ga ni več mogla najti. To, kar je videla, pa ni mogla določiti, saj je videla hitro spreminjajočo se podobo. Po navadi se vidi nekaj, kar kaže tvojo naravo. Verjetno si ti nekoliko razdeljena in se je zato odločila, da se boš poročila z leto starejšim umetnikom src. Sicer pa ta zaroka ni obvezna. Če najdeš svojo pravo ljubezen drugje, se zaroka samodejno izniči.« Potem je nadaljeval pouk. »No, pa končajva uro. Tradicija tvoje hiše je, da se pred 15. letom naučite ravnanja z Energijo. Ob rojstvu je vsakemu članu družine podeljen kristal, ki se poveže s stalnim tokom energije, ki je za vsakega posameznika različna. Tvojega so dali družini tvojega zaročenca in bo svetil tako dolgo, dokler si živa. No, pa sva končala. Zdaj pa hitro pojdi na zadnjo uro upravljanja z Energijo« je zaključil.

Alexsandra je vstala, pobrala knjige in stekla iz učilnice. Tekla je po dolgih hodnikih, preko zasneženega vrta z zaledenim ribnikom in v telovadnico. V telovadnico je stopila skozi skrivni vhod, ki je bil v knjižnici, stekla je po prehodu in potlej dol po stopnicah, ko je stopila skozi velika železna vrata, je zagledala telovadnico. Telovadnica je bila ogromna, v kotu je imela bazen, po stropu trapeze ... Sredi telovadnice je stal učitelj. No, pravzaprav je bil to njen stric, ki je začel svojo spremembo pol leta prehitro in je na svoj 15. rojstni dan že bil napol paličnjak. Zdaj se je ukvarjal s poučevanjem Energije in je svojo podobo z njeno pomočjo nekoliko pomanjšal.

»Pozdravljena Alex, danes bova imela, ko boš obvladala zadnjo lekcijo, manjšo zabavo. Zdaj pa stopi v magični krog.« Deklica se je postavila v krog, znotraj katerega si se najlažje naučil upravljanja z Energijo. Tako imenovani magični krog je imel stalni pretok Energije. V njem se ni bilo treba truditi z zbiranjem Energije, ker te je ta popolnoma obkrožala. Krogi so bili narisani v vseh večjih mestih in hišah plemiških družin. Nihče pravzaprav ne ve, kdo jih je naredil, saj so si vsi zelo različni in ugotavljajo, da so bili narejeni v različnih obdobjih. Nekateri so okrašeni s cveticami, liki, zmaji ali samo zarisani s črtami. Tudi po velikosti so si bili različni. Nekateri so imeli premer velik tudi do 10 metrov ali pa le 1 meter. Večinoma se uporabljajo za teleportacijo, šele v zadnjem stoletju pa so z njihovo pomočjo začeli učiti. V času učnih ur je bil prehod skozi krog zaprt zaradi varnosti vseh vpletenih. »Danes bova z upravljanjem Energije spreminjala svojo podobo. Če smo neveščci, lahko uporabljamo obrazce, uroke, mantre, račune ... Če pa smo nadarjeni, pa lahko

samo s predstavljanjem uporabljamo Energijo na način, kot jo ima v naši predstavi. Torej, zapri oči in si predstavljal svojo podobo, prepleteno z Energijo. Ko boš, pokimaj.« Alexsandra je zaprla oči in si predstavljala, kako njeno telo preplavlja Energija. Ko je imela občutek, kakor da je zavita v vato, je prikimala. »Dobro! Zdaj si nabrala energijo okoli sebe in zdaj lahko začneš spreminjati svoje telo. Ampak ne dodajaj nečesa, kar naravno nimaš, če boš na primer dodala ušesa, rep ali kaj podobnega, bo bolelo in verjetno se ne boš mogla vrniti v prvotno stanje.«

Predstavljala si je, da se njeno telo manjša in se spreminjajo barve. Njeni beli lasje so postali rjave barve in svetlo modre oči (skoraj bele) je spremenila v zeleno. Svojo postavo je zmanjšala in oblikovala kot telo osemletnika. »Odlično! Ampak pazi, da ne preoblikuješ najmanj dveh stvari. Na primer, če spremenimo starost in telo, dolžino las, pustimo spol in barve. Lahko uporabimo tudi druge kombinacije. Ti nisi spremenila spola, zdaj pa lase in oči vrni v prvotno barvo in spremeni obliko las.« Alex je naredila, kar ji je učitelj naročil in si njegova navodila zapomnila. »Odlično! Ali imaš še kakšno vprašanje?« Malo je pomislila in vprašala: »Kaj pa spreminjanje v živali? To velikokrat počnejo na ulicah?« Učitelj je pomislil in ji razložil. »Vidiš, tisti, ki se spreminjajo v živali, imajo posebne obrazce, ki ne spremenijo telesa z Energijo, torej je tisto neboleče in tudi ne more delovati v nedogled. Poglej me! Vidiš! Moja sprememba se je začela prehitro in moje dekle je ni moglo ustaviti do mojega petnajstega rojstnega dne. Sprememba se je

začela, ker sem želel narediti preobrazbo v žival. Za nas je uporaba takšne tehnike velika nevarnost, saj pospeši spremembo in tudi po zaustavitvi lahko, če jo uporabimo, človeka za vedno spremeni v žival. To se je zgodilo moji mrzli sestrični, mislila je, da je po zaustavitvi varno uporabiti to tehniko, pa je za vse večne čase končala v podobi kanarčka. Še kakšno vprašanje?»

Ker ni imela več vprašanj, je želela odkimati, pa se je odločila za še enega. »Vprašanje ni povezano s poukom. Ampak, ali veš, s kom sem zaročena? Učitelj mi je danes povedal, da nas vse že ob rojstvu zaročijo. Saj vem, da se ne rabim poročiti z njim, ampak me vseeno zanima.« Učitelj se je namrščil in nato pomislil, s prsti si je šel po brkih kot vedno, ko se je globoko zamislil. »Torej, če dobro pomislim, nisem ravno prepričan, kdo to je. Vem samo, da je tvoja mater poznala njegovega očeta. Vem, da ti to ni v pomoč, ampak sem slišal, da je po smrti svojih staršev izginil in ga ni nihče videl. Zadnje govornice pravijo, da je bilo branje oporoke zaradi nujnih zadev prestavljeno za dve leti. Preden je izginil, je rekel, da se bo vrnil teden dni pred branjem oporoke. Kolikor vem, je branje oporoke čez štiri mesece. No, to je vse, kar vem. Zdaj pa pridi in se zabavaj z mano. Ne spremeni še oblike nazaj. Pokazati se moraš očetu. Potem si lahko vrneš svojo podobo.« Stopil je do vrat in jih odprl, v prostoru za balet in sabljanje je postavil mizo s kolački, čajem in prigrizki. Z velikimi koraki je stopil do mize in se usedel. Nalil je čaj v skodelici in si že želel postreči z sendvičem, ko je opazil, da Aleksandra še ni stopila v sobo »Kaj še čakaš? Povabilo?« jo je povabil k čajanki. Čeprav ga je skrbelo glede njene spremembe, je

šele zdaj opazil njeno nelagodje. Počasi se je približevala, medtem pa je učitelj pomislil, kateri dan je, in ga je prešinilo. Danes je imela Aleksandra rojstni dan! Nasmehnil se je deklici in se udaril po čelu. »Pozabil sem! Danes je tvoj štirinajsti rojstni dan. Vse najboljše, Alex!« Alex se je, ko je to slišala, nasmehnila in poskočno stopila k mizi. Že celo jutro je imela pouk in za zajtrk zaradi živčnosti ni pojedla skoraj nič. Zato je zdaj, ko je priskakljala do mize, na svoj krožnik naložila sendviče, kanapeje, piškote, pite, kolačke in se usedla k mizi. Uspešno je zaključila šolanje in v vseh predmetih je bila odlična. Nihče ji ni povedal, da je opravila učni načrt, ki je bil malce prirejen, njegova osnova je bil učni načrt za fante, ki so mu dodali nekaj dekliških predmetov. To so naredili zato, ker fantom snov hitreje predavajo in so menili, da je sposobna vzdržati ta tempo. Bila pa je še ena stvar. Njen oče je umiral. Bila je tradicija, da zaključku šolanja prisostvuje vsaj en starš, ker drugače nisi opravil šolanja in nisi mogel prevzeti svojega položaja v družini. To pa bi bilo sila nevarno, saj če ni bil vsaj en član v krvnem sorodstvu, recimo, da bi glava družina umrla brez krvnega sorodnika, na primer brata, sina, hčere, nekoga, ki ne bi bil primožen v družino, bi propadla. Če se je družina tako zmanjšala in so krvni sorodniki mrtvi, priženjeni lahko prevzamejo naziv, ki je nižji od glave celotnega rodu in nižje od glave ene družine. Ampak v tem primeru je Aleksandra naslednica glave rodu in naslednica glave dveh družin. To pa zato, ker njen stric ni imel otrok, ter je njen oče kot prvorojeni prevzel še grb rodu poleg svojega (vsaka družina ima svoj grb, grb rodu pa ima element skupen vsem).

Ko se je Aleksandra najedla, je ura odbila tri. Napočil je čas, da se odpravi k očetu. Učitelj paličnjak je vstal in objel Aleksandro ter se poslovil: »Nasvidenje Alex! Upam, da se še kdaj srečava.« Nato je odšel. Aleksandra je vstala od mize in se v podobi osemletnice s kratkimi belimi lasmi in belimi očmi sprehodila v telovadnico in nato v knjižnico po skrivnih prehodih. Vsakdo, ki je ni poznal v mladosti, bi sklepal, da se po hodnikih družinske hiše sprehaja sin enega od služabnikov, ki ga urijo skupaj z gospodo. Aleksandra je v mladosti bila največkrat med urjenjem zamenjana za dečka, kajti v hlačah, s kratkimi lasmi in otroškim obrazom, na katerem je vedno bil navihana smehljaj, je bila popolna kopija fanta. V časih, v katerih je živela, so bila dekleta v dolgih težkih oblekah, z lasuljami ali trakci v laseh. Bilo je leto 2895 v decembru. Sneg je zapadel že v novembru in od tedaj je bilo celotno mesto Narto kot zamrznjeno kraljestvo iz legend.

Podala se je po zasneženem vrtu in vstopila skozi glavna vrata v hišo. Skozi hodnik se je videlo mogočno stopnišče, po katerem se je povzpela in se napotila v spalnico svojega očeta. Bele zavese na oknih so bile zagrnjene in so nežno plapolale. Edini predmet v tej velikanski sobi je bila postelja, ki je bila po dolžini enako široka kot po širini. Postelja je bila pokrita z baldahinom. Na sredi postelje je ležala moška postava. Glava je bila zelene barve in je že od daleč spominjala na žabjo glavo. Oseba na postelji je bila pokrita do pod pazduh in le roke so gledale izpod odeje. Roke bi lahko opisali

kot normalne, če ne bi imele med prsti plavalne kožice in nekoliko žabje kože po ramenih. Tudi če se ni videlo, je deklica vedela, da so se noge že spremenile v žabje krake. To je bil njen oče. Ko je zaslišal, da so se vrata v sobo odprla, se je oče usedel in želel pozdraviti hčerko, a ga je popadel grozen kašelj. Deklica je hitro stekla k postelji in mu pod hrbet nastavila blazine. Mož se je hvaležno naslonil in se nasmehnil hčerki. »Khm... Alex, veš, čas se mi izteka in danes ... khm... khm... si zaključila svoje šolanje ... Khm... khm... postala si polnopravna članica modre krvi in uporabnica Energije. Khm... khm... khm...« Aleksandra se je zaskrbljeno nagnila k očetu: »Ali si dobro oče? Ne naprezaj se, ne želim si izgubiti še tebe!« Oče se je utrujeno nasmehnil: »Khm ... Deklica moja, moj čas je prišel ... Khm... khm... še veš za tradicijo naše družine ob smrti ... Khm... khm... Ko izdihnem, vzemi leseno škatlo izpod postelje in jo odpri. Khm.... Khm... V njej je obredno bodalo, vzemi ga ven in si odreži lase ob ušesu, nato prereži žilo na moji roki in si z mojo krvjo namaži obraz in lase ... Khm... khm... khm... tako bo moja Energija prešla nate ... Khm... khm... khm... Vedi, da te imam rad ... khm... khm... khm...« Deklica je poslušala, kar ji je povedal oče in si brisala solze. Oče se je, ko je predal zadnja navodila, spet ulegel in čakal svoj konec. Njegovo hropeče dihanje je prekinjal občasen kašelj in ihtenje deklice, ki je klečala ob postelji. Ko je sonce utonilo za obzorje, je hropeče dihanje obmolnilo in v sobi je zavladala tišina. Čez celotno posestvo se je zaslišal krik prevzet z bolečino.

